

MRV 2010 aneb Masters v Hradci Jindřichově

aneb jak bez výhry získat pohár ☺

Byl to tedy velmi zajímavý sobotní den u Hanky a Honzy Rusových. Při odjezdu, pln dojmů, jsem mladicky neuváženě slíbil reportáž, a protože „sliby se maj plnit nejen o vánocích“, tak přináším svých pár zcela zaujatých postřehů.

Vše začalo klasicky již před turnajem. Sledování webu kdo se přihlásil, zdali bude dost hráčů ale ukazovalo na větší počet borců než minulý rok, a na obsazení všech 4 kategorií (35+, 40+, 45+ a 50+). Nejvíce se hlásili borci do 35+ a 45+. Při páteční kontrole vylosování (přece jenom, JH je dál a kdo by se nechtěl vyspat) jsem s překvapením zjistil, že v „mojí“ kategorii 40+ ze čtyř hráčů zůstali jen 3. To že je „bedna“ takřka jistá bylo příjemné zjištění, ale překvapení bylo, že nás zároveň nalosovali do kategorie 35+. Vylosování vypadalo tak, že v kategorii 35+ bylo 11 hráčů (8 + 3 z 40+, pavouk na dvě prohry – dorazili 7+2); v kategorii 40+ 3 hráči každý s každým (dorazili 2); v kategorii 45+ pak 8 borců (ano, zde již přicházíme k borcům, pavouk na 2 prohry, dorazilo 7 borců) a nakonec 4 velikáni v kategorii 50+ - dorazili všichni! Rozpis zápasů začínal v 9 ráno (ano, samozřejmě že první zápas v 9 ráno jsem měl hrát já) a pokračoval až do večera. Nabitý program, 25 minut na utkání. Oproti poslednímu mistrovství, kde se slučovaly kategorie do dvou a bylo snad jen 8 hráčů, to byl výrazný krok k obnovení kvality a důstojnosti Masters.

Jenže člověk míní, a okolí mění. Takže kdybys Stando přijel a nepracoval, byl bys určitě ve 40+ na bedně. A Jirko, pokud by Ti nepraskaly trubky, taky by sis velmi dobře zahrál. A tak jsem v sobotu ráno přišel k autu, pěkně zasypanému prvním letošním sněhem. Naštěstí cesta byla naprosto v pohodě, a v ráno jsem se potkal s Alanem před centrem Hanky a Honzy. Pro první kolo mi nedorazil

soupeř, a tak i vzhledem k již omluveným absencím jsme s Alanem konstatovali, že si zahrajeme rovnou finále 40+. Holt historie se neptá... Rovnou prozradím, že Alan nastoupil, nechal mě hezky zaběhat a pevně vedl tento match k vítězství, přece jenom by to pro něj bylo první vítězství v této kategorii. Ale nakonec to dopadlo tak, že... ale nepředbíhejme.

Začaly také boje borců 50+ a 35+. V prvním kole všechno vypadalo podle papírových předpokladů, jenom Pavel Sladovnick si evidentně přijel hlavně hodně zahrát, takže z vedení 2:0 byl nakonec pětiseťáček, který pro mne trošku překvapivě vyhrál Martin Nohejl. Drama to bylo ale do posledního míčku. Rada pro Martina „hraj to Pavlovi do bekhendu“ byla těžko realizovatelná, neboť Pavel opět předváděl obouručný forhendový ricochet. V dalším zápase Alan poslal Martina Portla do opravných bojů. V 50+ kráčel pevně za svým cílem Jarda Zajpt, a i když si stěžoval na svoje třísko, na kurtu to poznat nebylo. Před polednem již byl vítězem kategorie 50+, když set si na něm uhrál Eda Štěrba.

Také se sjížděli hráči 45+ a začalo i jejich první kolo. Vzhledem k rožnovským pak byla tato kategorie naložována až k poledni, aby dokázali v pohodě dorazit. Proto si Jirka Herda krátil čas neúnavným tréninkem kulečnicku, prý aby mu neztuhly záda. První kolo svedlo dohromady zajímavý duel Jirky Herdy a Richarda Steifa. Jirka, vědom si poslední porážky od Richarda, nastoupil ve velkém stylu agresivní hry a první set vyhrál. Ve druhém se ale začala karta obracet. Nakonec ale Jirka dovedl tento napjatý a lehce emocemi ovlivněný zápas k vítězství 3:1. I ostatní zápasy tohoto kola dopadly stejným poměrem.

Semifinále 35+ dopadlo podle očekávání. Petr Brňák hrál s Martinem Nohejlem, který zanechal velmi dobrý dojem – hra plná tvrdých podání a dobrého čtení hry. Nicméně Martin tentokrát nastoupil trošku s úctou a zápas nevyhrál. Druhým finalistou se stal Alan. V opravném pavouku se ale děly věci. Pavel Sladovnick opět vedl 2:0 a měl mečbol nad Vlastou Bredlem, ale domácí hráč se zlepšoval zápas od zápasu a nakonec toto utkání otočil a vyhrál 3:2. Pavel nakonec aspoň v zápase o 7 místo dokázal vedení 2:0 proměnit v první výhru. Rozjetý, neúnavně běžající Vlasta Bredl pak dále porazil Rostu Tomana a po výhře narazil na Martina Portla. Martin jen nedokázal víc než jen zbrzdit. Vlasta hrál zápas od zápasu lepší ricochet. Pro mě překvapivě pak Martin prohrál, když nenašel recept na výborné kraťasy a rychlé nohy Vlasty a skončil na čtvrtém místě (vlastně druhém, když nepočítáme náplavy z kategorie 40+). Vlasta pak po vítězství 3:1 pokročil do zápasu o druhé místo.

Borci 50+ dohráli svoji skupinu, nutno podotknout že pěknými a plně gentlemanskými zápasy ukázali krásu ricochetu. Trošku předběhnu, ale většina turnaje byla v krásném pohodovém duchu a veteráni ukazovali přehled a zkušenost. Jako vždy jediným legitimovaným byl Martin Portl, který na veterána nevypadá a ani nehraje, a podezříváme ho, že tu občanku někde zfalšoval. Ale prochází mu to už

několikátým rokem ☺. Jednotlivé zápasy se až na kratší výjimku odehrály bez rozhodčích, soupeři si to velice férově rozhodovali sami a k žádným protestům nedocházelo. Prostě Pěkná Pohodička. Navíc Jarda třísko Zajpt ve dvou zápasech ve třetím setu proměnil mečbol až posledním možným míčkem a vyhrál tyto sety 21:20 ☺.

V kategorii 45+ pak opravným pavoukem postupovali Richard Steif a Pavel Körner. Velmi dobrý dojem zanechal svěřenec Mistra Jardy Zajpta Karel Chlubna, který prohrál po boji s Jirkou Herdou 1:3 (poslední set 19:21) a jeho další boj s Pavlem Körnerem byl velice vyrovnaný a plný překvapivých úderů a výměn. V hlavním pavouku pak směřovali k finále Honza Rada a Jirka Herda. V tomto zápase byla vidět velká bojovnost Jirky a elegantní delikátní hra Honzy. Nakonec elegance vyhrála a Honza čekal na případný výsledek opravného pavouka.

Venku se setmělo, kategorie 35+ také odehrála finále, kde nepřekvapivě Alan přehrál Petra a vzhledem ke složení a postupu opravného pavouka mohl rovnou slavit vítězství i v této kategorii. Když jsem hrál toto finále, zaujalo mne, že všichni se přesunuli k nám, ke druhému kurtu. Říkal jsem si hele, jak je to zajímavá, tak hezky makej. No všichni se sice přesunuli, ale daleko více je zajímavá probíhající kulečnickový zápas než náš ricochet ☺. Po tomto finále pak zůstaly k dohrání zápasy opravných pavouků a o umístění.

Vzhledem k již několikahodinovému pocení hráčů na kurtech, množství hráčů v prostorách centra a vzhledem k počasí docházelo k téměř typické situaci jindřichohradeckých kurtů, které začaly vlhnout. Stěny, a posléze i podlaha byla vlhká a na konci turnaje mokrá. To se nejprve projevilo na prvním kurtu, kde zápas 45+ o to, kdo vyzve poraženého finalistu Jirku, a následně možná i vítězného finalistu Honzu nedohrál Richard Steif a postup slavil Pavel Körner. Toto byla jediná nepříjemná chvíle celého

turnaje, když Richard na protest proti podmínkám na kurtu odchodil konec čtvrtého setu, aby v pátém vzdal celý zápas. Publikum bylo s tímto nespokojeno, neboť se dožadovalo hry, když podmínky byly pro oba aktéry stejné. Objektivně musím ale říci, že podmínky byly dost vzdáleny běžnému ricochetu, jak jej známe. Mokré stěny vydávaly divné mlaskající zvuky a míček si lítal a klouzal po stěnách, jak se mu líbilo. Po tomto incidentu pak mohl začít slavit Honza Rada svůj titul, neboť další zápas byl jen o druhé místo.

Posledním zápasem turnaje se stal zápas o druhé místo v kategorii 35+ mezi Vlastou Bredlem a Petrem Brňákem. Oba jsme začali hrát na mokřém kurtu číslo 1, kde Richard vzdal svůj boj a na kterém proběhl ještě další zápas. Než se Petr vzpamatoval z toho, co si míček na kurtě dělá, tak prohrával 1:10 a rychle prohrál i celý první set. V druhém Petr slibně začal, ale Vlasta na konci setu dotáhl, ale v koncovce Petr set dotáhl a vyrovnal na 1:1. Petr si také začal stěžovat na podmínky akvariijního ricochetu, ale domácí Vlasta Bredl byl nad věcí, jakoby šlo o typické domácí prostředí. Oba hráči se přesunuli na druhý vedlejší kurt, který nevypadal tak mokře, nicméně během pár chvil to bylo naprosto stejné. Za stavu 16:16 ve třetím setu, kdy jsem si říkal, že to není ricochet, ale něco nedefinovaného, začala protestovat i elektronika, která pod nápořem vody stékající z čelní stěny neustále pípala. Oba aktéři se dohodli na remíze a opustili kurt. To ale vyhecované, dobře se bavící

publikum neakceptovalo. Po utření stěny si publikum vynutilo krátký tie-break do sedmého vítězného bodu. Zde Petr vyhrál stříhání o servis, což se ukázalo jako klíčové, kdy z prvních pěti bodů uhrál tři díky nedefinovaným odskokům při podání, které byly snad ještě záluďnější než spáry. Vlasta sice stáhl, ale tie-break nakonec Petr dotáhl k vítěznému konci. Publikum bylo spokojeno a vidělo dohraný i tento poslední vodně akvarijní zápas. Toto již sledoval i první náhodný divák tohoto turnaje, ve kterém jsme poznali Honzu Pulkrába.

Konečnou tečkou pak bylo vyhlášení výsledků a předání typických cen z Jindřicháče a poháry s diplomy. Při tomto vyhlásování ale Alan odmítl být mistrem v obou kategoriích (vyhrál 35+ i 40+), a vybral si prestižnější kategorii 35+ a v kategorii 40+ vyhlásil překvapivě jako vítěze Petra Brňáka. A to ještě daleko dříve, než jsem slíbil napsat reportáž (to jsem slíbil hlavně proto, abych vysvětlil, jak lze bez jediné výhry získat mistrovský pohár ☺).

Hezké gesto Alane! Ale aby Tě to nemrzelo, kategorii 40+ jsi tedy ještě nevyhrál, a abychom příště nezavolali třeba Láďu Tesárka do této kategorie ☺. Tolik tedy k překvapivým fotkám a vyhlášení, které neodpovídalo výsledku na kurtu.

Hanka a Honza se o nás celý den vzorně starali. A Hanko, zejména ta buchta s rozinkami byla vynikající, díky! ☺ Takže i Vy ostatní, začněte trénovat a za rok doufám v ještě hojnějším počtu!

Fotogalerii pořídil Jarda Zajpt (jsou použity fotky s jeho laskavým svolením) a najdete ji na <http://zet.rajce.idnes.cz/Ricochet - Mistrovstvi Ceske republiky - Masters 2010 27.11. 2010 Jindrichuv Hradec/>. Doporučuji prohlédnout i proto, abyste viděli porovnání s rokem 2004, kdy se konalo MRV také v tomto ricochetovém centru a Jarda připojil i tyto fotky.

30.11.2010, Petr Brňák